

N19 Leuven - hertracering Aarschotsesteenweg ter hoogte van Duitse Brug KW05

Programma van Maatregelen

Auteur:

R.R. Datema (veldwerkleider)

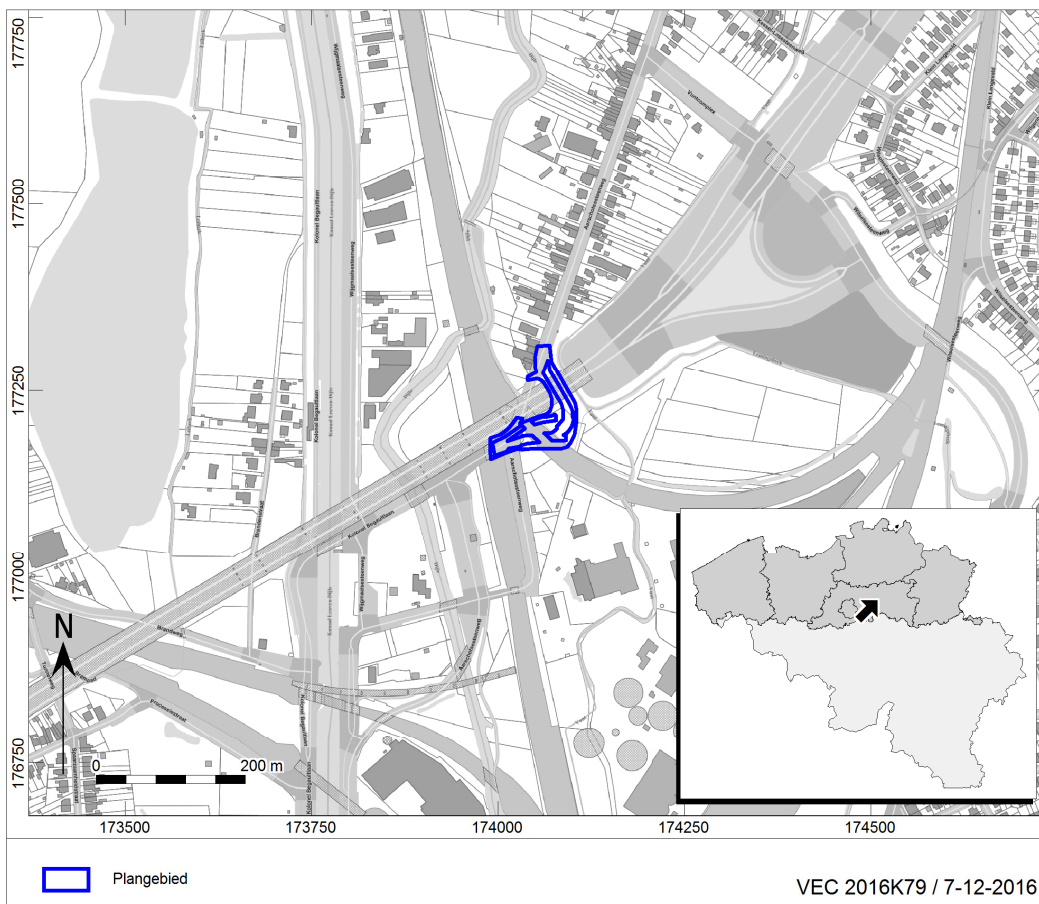
Autorisatie:

P. Hazen (OE/ERK/Archeoloog/2015/00072)

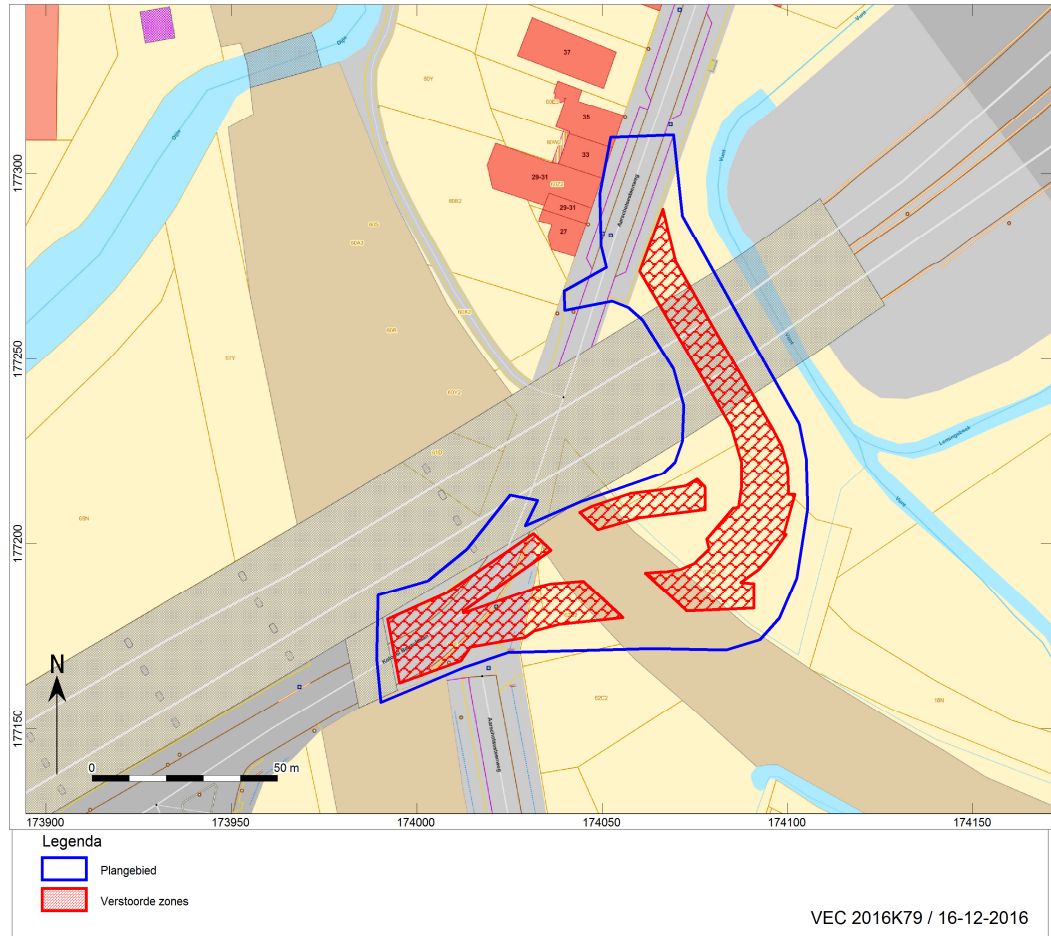
1 Inleiding

Het Vlaams Erfgoed Centrum heeft in december 2016 een archeologienota opgesteld naar de archeologische waarde van de locatie Leuven, Aarschotsesteenweg. De archeologienota bestaat uit een bureauonderzoek dat is uitgevoerd naar aanleiding van de voorgenomen wegeniswerken. Deze omvatten een betere aansluiting van de E314 op de N19 door middel van een tunnelbak onder de bestaande infrastructuur. De afmeting van de tunnelbak of kuip bedraagt ongeveer 142 x 14 meter en voor de aanleg ervan zal de bodem tot maximaal 2 meter beneden maaiveld moeten worden uitgegraven. Voor de op het plan aangegeven pompput moet de bodem tot maximaal 4 m diepte worden ontgraven.

Op basis van het bureauonderzoek is geconstateerd dat in vrijwel het gehele plangebied de bodem is geroerd. De verstoring varieert van 0,5 tot 6,5 m beneden maaiveld, waardoor er geen archeologische sporen vanaf het Laat-Paleolithicum te verwachten zijn. Mede gelet op de natte gereduceerde bodems, die in het verleden weinig aantrekkelijk waren voor bewoning en ander gebruik, geldt voor het gebied ook voor de jongere archeologische perioden een lage archeologische verwachting. Ook de ligging van het plangebied, te midden van infrastructuur, maakt de kans op aantreffen van archeologische sporen zeer klein. Om die reden wordt aanvullend archeologisch onderzoek niet zinvol geacht.

Afb. 1. Locatiekaart van het plangebied.

Afb. 2. Aanduiding van de verstoorde zones binnen het plangebied

2 Gemotiveerd advies

Volledigheid van het onderzoek

Er is een bureauonderzoek uitgevoerd voor dit project. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat de ondergrond van het plangebied wordt gevormd door afzettingen van de Formatie van Brussel. In het Quartair wordt dit afgedekt door fluviatiele afzettingen van een voorloper van de Dijle. Mogelijk is plaatselijk ook sprake van eolische afzettingen maar deze zijn direct rond het plangebied niet aangetoond in boringen. Gezien deze afdekking worden de tertiaire afzettingen zelf als archeologisch niet relevant beschouwd. Uit de boorprofielen is duidelijk dat de bovenste delen van het Quartair weg geërodeerd zijn. Verder hebben de boringen uitgewezen dat in grote delen van het gebied de bodem geroerd is, variërend van 0,5 tot 6,5 meter diep. Op deze manier is de kans zeer klein dat er archeologische resten daterend uit het Paleolithicum en jongere prehistorische perioden nog intact zijn.

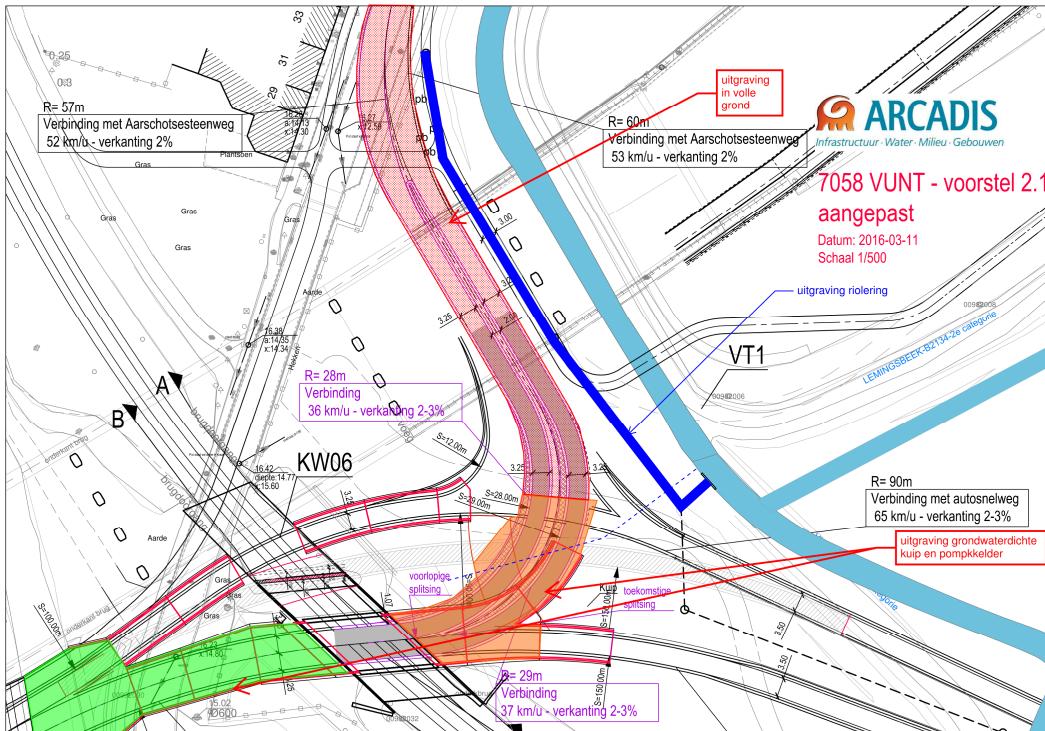
Bestudering van historische kaarten wijst uit dat de Aarschotsesteenweg, de oude verbindingsweg tussen Leuven en Aarschot, voor het eerst is afgebeeld op de Ferrariskaart van omstreeks 1775. Op deze en op jongere historische kaarten is het plangebied onbebouwd. Pas de topografische kaart van 1939 laat enige bebouwing in de directe omgeving van het plangebied zien.

Bij raadpleging van het CAI bleek de dichtstbijzijnde archeologische waarneming ruim 140 meter westelijk van het plangebied te liggen. Het betreft de oostelijke begrenzing van de 17de eeuwse verdedigingslinie van Leuven. Andere waarnemingen op meer dan 450 m afstand zijn geregistreerd als al dan niet gesloopte bunkers, losse vondsten, een middeleeuwse versterking en de resten van een Romeinse villa.

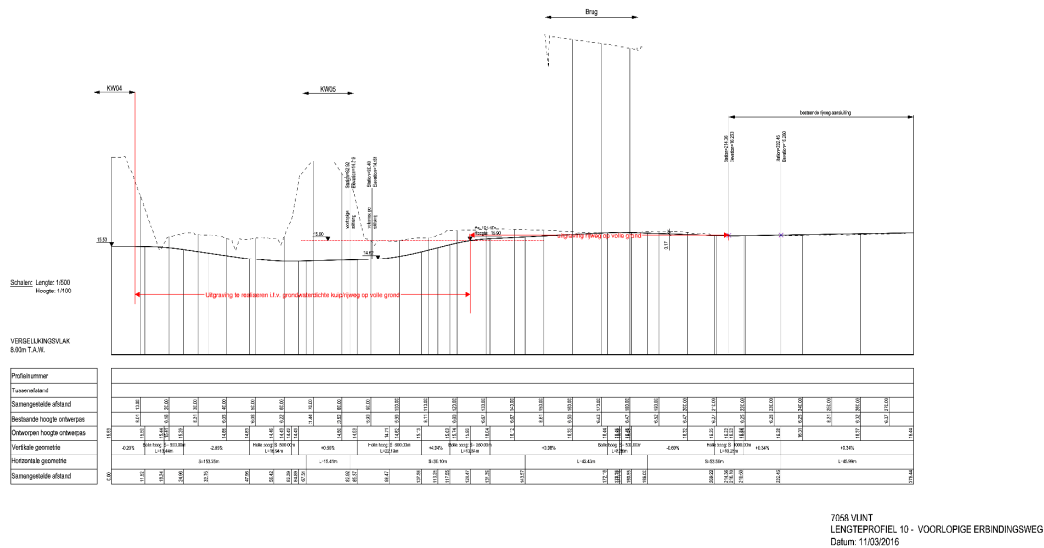
Het plangebied is onbebouwd en in gebruik als grasland met boomgroepen. De spoorlijn Leuven-Aarschot loopt onder het viaduct van de E314, de Aarschotsesteenweg (N19) kruist onderlangs het spoorviaduct. Het gebied kenmerkt zich door een lage densiteit aan bebouwing.

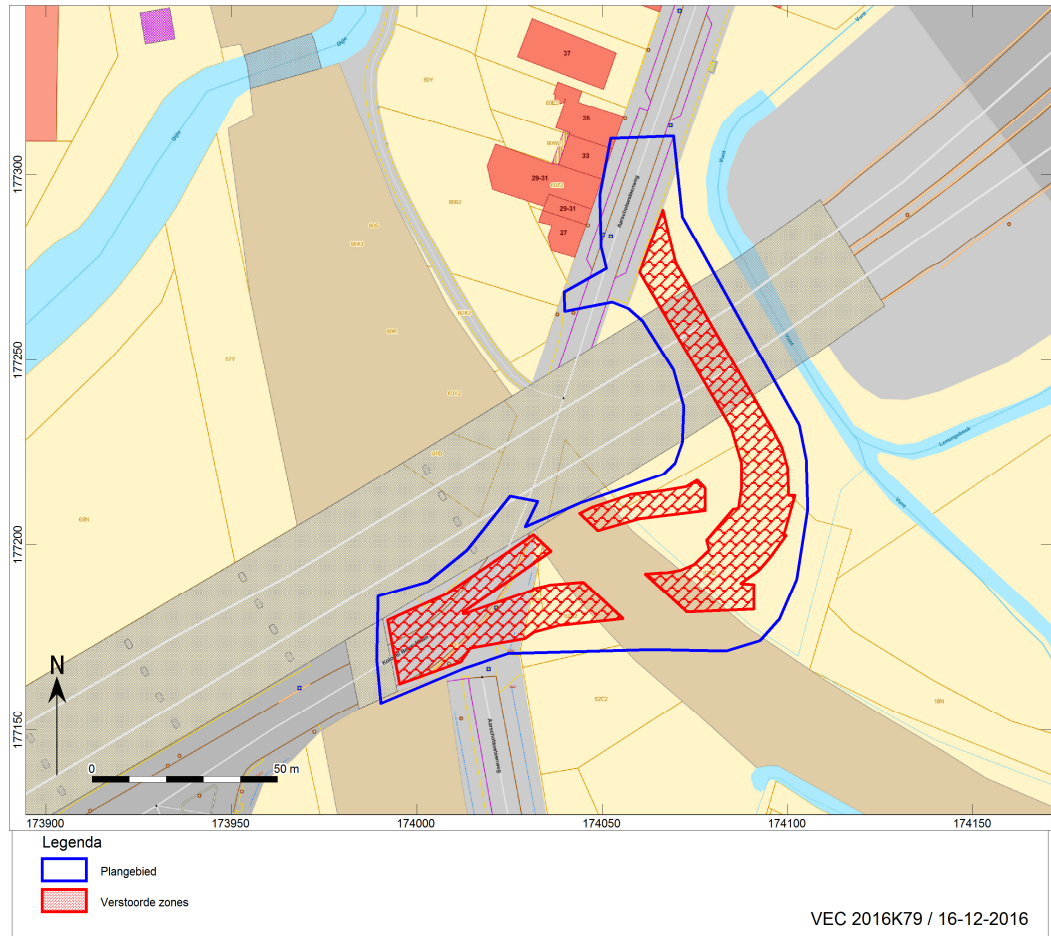
Vanwege het feit dat het vrachtverkeer over de Aarschotsesteenweg zich regelmatig klemrijdt tegen het spoorviaduct is het plan de weg meer verdiept aan te leggen door een waterdichte kuip of tunnelbak. In samenhang daarmee wordt ook de aansluiting op de N19 direct noordelijk van de A314 verlegd.

De plantekening van de beoogde werkzaamheden en een dwarsdoorsnede van de tunnelbak zijn door opdrachtgever aangeleverd (afb. 3 en 4). Er is door het VEC geen verdere navraag gedaan bij het KLIP.

Afb. 3. Overzicht van de geplande werken.

Afb. 5. Locatiekaart van het plangebied met de verstoorte zones.

Bepaling van de maatregelen

Op basis van het bureauonderzoek is geconstateerd dat de bodem in het plangebied is verstoord waardoor er geen archeologische sporen meer verwacht kunnen worden. De verstoringsdiepte varieert op grond van bekende boorbeschrijvingen van 0,5 tot 6,5 m beneden maaiveld.

Gezien het grondgebruik heeft een archeologische kartering geen zin. Ook een booronderzoek is vanwege de omringende infrastructuur niet goed mogelijk. Indien nog sporadisch archeologische sporen aanwezig zouden zijn, weegt de kans op kennisaanvulling op de lokale geschiedschrijving niet op tegen de kosten van een eventueel booronderzoek. Het Vlaams Erfgoed Centrum adviseert om geen verder onderzoek uit te voeren en derhalve het plangebied vrij te geven voor ontwikkeling. Er hoeft geen programma van maatregelen te worden opgesteld.

Ondanks het advies tot vrijgeven van het terrein blijven de bepalingen voor het melden van toevalsvondsten van kracht, conform artikel 5.4.1 van het Onroerenderfgoeddecreet. De civieltechnisch uitvoerder is verplicht eventuele toevalsvondsten binnen drie dagen na ontdekking te melden bij Onroerend Erfgoed.